

Vážený pan
Daniel Pacher
daniel.pacher@centrum.cz

Váš dopis značky ze dne

Naše č.j.
MPSV-2016/210330-401/1

Vyřizuje
Eva Jíchová

V Praze dne
12.10. 2016

Vážený pane Pachere,

Ministerstvu práce a sociálních věcí bylo dne 3. října 2016 postoupeno Ministerstvem vnitra Vaše elektronické podání ze dne 29. září 2016 s dotazem, který se týká zaměstnávání (vysílání) cizinců na území České republiky (dále jen „ČR“). V uvedené věci Vám sděluji následující.

Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) upravuje v oblasti zaměstnávání zaměstnanců ze zahraničí okruh účastníků a vztahy mezi nimi, a to včetně postupů, kdy je cizinec 1) zaměstnáván na území ČR v pracovněprávním vztahu k tuzemské právnické nebo fyzické osobě nebo je **2) vyslán zahraničním zaměstnavatelem k výkonu práce na území ČR na základě smlouvy uzavřené s tuzemskou právnickou nebo fyzickou osobou.**

Zákon o zaměstnanosti stanoví případy, kdy cizinec potřebuje k výkonu práce na území ČR pracovní povolení (povolení k zaměstnání, zaměstnaneckou nebo modrou kartu). Ustanovení § 98 a) až r) zákona o zaměstnanosti však rovněž stanoví i ty skupiny cizinců, kteří mají na český trh práce volný přístup a k výkonu práce pracovní povolení nepotřebují. U všech uvedených skupin cizinců, vyjma cizinců uvedených v ustanovení § 98 písm. f) až i) zákona o zaměstnanosti, vzniká podle ustanovení § 87 zákona o zaměstnanosti notifikační povinnost o jejich zaměstnávání/vysílání vůči krajské pobočce Úřadu práce ČR.

Mimo vnitrostátních právních úprav platných v ČR a v Polsku dopadají na předmětnou problematiku vysílání cizinců právní předpisy Evropské unie, a to zejména čl. 56 a násl. Smlouvy o fungování Evropské unie, čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (dále jen „směrnice o vysílání“) a čl. 5 odst. 1 směrnice 2008/104/ES o agenturním zaměstnávání.

V případě, kdy polská agentura práce zaměstnává a následně vysílá zaměstnance, aby dočasně vykonávali závislou práci u uživatele v ČR, který práci přiděluje a dohlíží na její provedení podle čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice o vysílání, pak **daná činnost se realizuje dle § 98 písm. k) zákona o zaměstnanosti, kdy cizinec, který byl vyslán na území ČR v rámci poskytování služeb zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie, nepotřebuje k výkonu práce na území ČR pracovní povolení a na český trh práce má volný přístup.**

Ministerstvo práce a sociálních věcí,
Sekce pro zaměstnanost a nepojistné sociální dávky
Na Poříčnickém právu 1, 128 01 Praha 2
tel.: +420 221 923 771, fax: +420 221 923 227
e-mail: ivana.svarcova@mpsv.cz

Ačkoliv směrnicí o vysílání tato problematika není explicitně ukotvena, odpovídá dle § 98 písm. k) zákona o zaměstnanosti judikatuře Soudního dvora Evropských společenství. V takovém případě se pracovní povolení nevyžaduje k zaměstnání vyslaných cizinců (občanů států mimo Evropskou unii), ač se jedná o agenturní zaměstnance. Tímto však není dotčena povinnost mít na území ČR odpovídající pobytové oprávnění.

Přestože jsou pobytová oprávnění oblastí spadající do věcné působnosti Ministerstva vnitra, je třeba pro úplnost informace zmínit skutečnost, že krátkodobá víza (typu C) jsou podle Vízového kodexu sice vydávána jako jednotná víza schengenská, ale v některých případech také pouze s omezenou územní platností (LTV – limited territorial validity) pro určitý stát nebo státy. Uzavírá-li cizinec na území ČR, kde nepobývá déle než 90 dnů, pracovní právní vztah, je povinen požádat o krátkodobé vízum za účelem zaměstnání. **Pokud pracovní právní vztah neuzavírá, může na základě krátkodobého jednotného schengenského víza vydaného jiným schengenským státem pobývat nejdéle 90 dnů v průběhu 180 dnů a může v ČR vykonávat práci, avšak za předpokladu splnění podmínek stanovených zákonem o zaměstnanosti** (povolení k zaměstnání či volný přístup na trhu práce) nebo jinými právními předpisy ČR. Na základě krátkodobého víza s omezenou územní platností (LTV) vydaného jiným státem nemůže cizinec na území ČR pobývat, a tudíž ani vykonávat práci.

Současně je nutno upozornit, že ačkoliv se pracovní právní vztah mezi polskou agenturou práce a jejím vysílaným zaměstnancem bude patrně řídit polským právem, pak přesto je tento vztah regulován čl. 5 odst. 1 směrnicí 2008/104/ES o agenturním zaměstnávání, jehož prostřednictvím je garantováno, že základní pracovní podmínky a podmínky zaměstnávání zaměstnanců agentur práce jsou po dobu trvání jejich přidělení k uživateli přinejmenším stejné jako podmínky, jež by se na tyto zaměstnance vztahovaly, pokud by je tento uživatel zaměstnal přímo na stejném pracovním místě.

Závěrem uvádím, že bez znalosti konkrétního případu, polské vyhlášky a i s ohledem na skutečnost, že problematika pobytových oprávnění nespadá do působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, nelze podat na Váš dotaz jednoznačnou odpověď.

Informace z oblasti zahraniční zaměstnanosti (včetně tiskopisů potřebných ke splnění notifikační povinnosti) jsou k dispozici na integrovaném portálu Ministerstva práce a sociálních věcí: http://portal.mpsv.cz/sz/zahr_zam. K podání dotazu ohledně oprávnění k pobytu je možné využít e-mailové adresy Ministerstva vnitra: pobyty@mvcr.cz.

S pozdravem

Ing. Štefan Duháň v. r.
vedoucí oddělení zahraniční zaměstnanosti